

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

ฤทธิ์ของบุญ

เอาเข้ามา ฟุ้งนั่งทั้งหลายเข้ามา รวมใหญ่ณะคราวนี้ กำลังความรักชาติของชาติไทย เรารวมกันใหญ่คราวนี้ ทองคำจะเข้าอย่างหนักนะ ทองคำจะเข้าคลังหลวงคราวนี้ ได้สั่งเรียบริ้อยหมดแล้วตายตัว ถ้าขาดเท่าไรก็คือเราขาดทั้งประเทศเลย นี่เราออกประกาศเด็ดขาดไปแล้วว่า ทางโรงหลอมให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๑,๐๓๗ กิโล ในการมอบทองคำเข้าคลังหลวงคราวนี้ ต้องได้ทองคำน้ำหนัก ๑,๐๓๗ กิโลเป็นอย่างน้อย ดอลลาร์เราไม่ได้กำหนดแหละ แต่ยังไงก็ไม่ต่ำกว่า ๓ แสน จะติดตามกันไป เวลานี้ดอลลาร์ก็ได้สองแสนกว่าแล้ว ไม่ค่อยหนักเท่าไรนัก ไม่เหมือนทองคำ ทองคำหนักตลอดเวลา

เราวิ่งได้วิ่งเหนือเพื่อพี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศไทย พิจารณาซิ เม็ดหินเม็ดทรายหนึ่งเราไม่เคยมาเกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านี้เลย เราบอกแล้วว่าเราพอทุกอย่าง มีแต่ความเมตตาล้วนๆ เต็มสัดเต็มส่วนเต็มหัวใจกับพี่น้องทั้งหลาย ไปโน้นมานี้ๆ นี่เพิ่งกลับมาเมื่อวาน มีแต่เรื่องเพื่อพี่น้องทั้งหลาย ให้พากันคิดให้ดี ชาติเป็นของเรา ศาสนาเป็นของเรา เอาให้ดี คราวนี้เป็นคราวที่เด็ดขาด แสดงกำลังวังชาแห่งความรักชาติของชาติไทยเราขึ้นในคราวนี้ จะให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๑ ตัน ๓๗ เป็นอย่างน้อยขาดไม่ได้ ต้องอยู่ในจุดนั้น เด็ดเป็นพักๆ ไป เรื่อยๆ อ่อนแอ ให้โลกภายนอกภายในเขาได้เห็นทั่วหน้ากันว่า เมืองไทยเป็นยังไงในคราวนี้

ผู้นำมีทั้งทางชาติ มีทั้งทางศาสนา สมบูรณ์แล้ว จะยกชาติไทยของเราขึ้น เอาให้เต็มเหนี่ยว ให้เมืองนอกเขาได้อนุโมทนาสาธุการเมืองไทยเรา ซึ่งไม่ใช่เมืองเศรษฐกิจ แต่เวลาประกาศออกมหาเศรษฐกิจสู้ไม่ได้ เพราะไม่ได้เอามาให้เรา มีแต่พวกคนจนของเรายกตัวเป็นเศรษฐกิจขึ้นต่อหน้า อวดมหาเศรษฐกิจได้สบายเลย เข้าใจไหมล่ะ เอนะพี่น้องทั้งหลาย ต้องเด็ดเดี่ยวเฉียบขาด ถึงคราวเด็ด-เด็ด อ่อนไม่ได้ เวลาอ่อนมันอ่อนของมันอยู่แล้ว อ่อนเปียกมันมีอยู่แล้วประจำ เวลาเด็ดก็ต้องเด็ด คราวนี้เป็นคราวที่เด็ดทีเดียว

การมอบทองคำคราวนี้ น่าจะเป็นคราวนี้หนักกว่าทุกคราว จากนั้นก็จะค่อยลดลงๆ คราวนี้จะต้องหนักมาก ให้ได้สมมักสมหมายสมความมุ่งมั่นของเราว่า คราวนี้ต้องให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๑ ตัน ๓๗ กิโลเป็นอย่างน้อย นี่เรียกว่าเด็ดขาด ให้ได้ตามนี้ละ ความเด็ดขาดฟังจะมีขึ้นครั้งเดียวนี้ เด็ดขาดขนาดนี้ เอาให้ได้ ทุกคน เอาเข้ามา

รวมทองคำทั้งหมด(ไม่นับวันนี้) ได้ ๘,๕๐๑ กิโลกรัม ขาดอยู่อีก ๑,๕๙๘ กิโลกรัม จะครบจำนวน ๑๐ ตัน รวมดอลลาร์ทั้งหมดได้ ๘,๕๗๑,๐๐๗ ดอลลาร์ ขาดอยู่อีก ๑,๕๒๘,๙๙๓ ดอลลาร์ จะครบจำนวน ๑๐ ล้านดอลลาร์

สรุปทองคำและดอลลาร์ที่ไปอำเภอน้ำหนาว จ.เพชรบูรณ์ และอำเภอนากลาง จ.หนองบัวลำภู เมื่อวันสองวันมานี้ อ.น้ำหนาว ทองคำได้ ๖ กิโล ๕๖ บาท ๕๕ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๑,๑๒๖ ดอลลาร์ อ.นากลาง ทองคำได้ ๑๗ บาท ๑ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๗๕ ดอลลาร์ รวมสองแห่งทองคำได้ ๖ กิโล ๖๓ บาท ๕๖ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๑,๒๐๑ ดอลลาร์

เข้าทุกคนนะ พี่น้องทั้งหลายต่างคนต่างเร่งฝีก้าวใส่ชาติของเรา หลวงตาเป็นผู้นำก็อย่างว่าแหละ ไม่มีเวลาเลย หมุนตัวๆ ตลอดเพื่อพี่น้องทั้งหลาย ไม่ได้เพื่อเรา เราพูดตรงๆ พูดอย่างเปิดเผย ธรรมเป็นของเปิดเผย เป็นของดิบของดี เอาไปหมกไว้กับส้วมกับถ่านทำไม ให้กิเลสมันครอบอยู่ กิเลสคือส้วมคือถ่าน ถ้าพูดเรื่องอรรถเรื่องธรรมเรื่องคุณงามความดีออกมาไม่ได้ กิเลสมันรุมเลย กิเลสตัวส้วมตัวถ่าน เพราะฉะนั้นเราเหยียบหัวมันมาหมดแล้วเรื่องส้วมเรื่องถ่าน จึงไม่เคยสะทกสะท้าน เราช่วยชาติคราวนี้ไม่ได้ช่วยเพื่ออะไร ช่วยเพื่อพี่น้องชาวไทยร้อยเปอร์เซ็นต์โดยถ่ายเดียวเท่านั้น เราไม่ได้เพื่ออะไร สุดกำลังความสามารถเราตลอดมา เอาให้เต็มเหนี่ยวๆ

คราวนี้เป็นคราวที่ยิ่งใหญ่มากสำหรับชาติไทยเรา ในจำนวนทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน คราวนี้รู้สึกว่าจะหนักมากกว่าทุกคราว ที่จะได้มอบทองคำคราวนี้ ซึ่งกำหนดตายตัวไว้แล้ว ๑,๐๓๗ กิโลเป็นอย่างน้อย นี่ตายตัวไว้แล้ว ติดต่อทางโรงหลอม ติดต่อไว้แล้วให้ได้เท่านั้นบอกเลย แล้วบอกไปทางธนาคาร ปรึกษากับทางธนาคารอีก จะมอบวันไหนเป็นวันสะดวก ก็ตกลงจะมอบวันที่ ๒๖ เดือนธันวาคม นั่นละเป็นวันที่มอบทองคำ เวลานี้เป็นเวลาเร่งเข้าหาจุดให้ได้ตามจำนวนที่ต้องการ คือ ๑,๐๓๗ กิโล แล้วดอลลาร์ได้เท่าไรก็เอาแหละ แต่คงไม่ต่ำกว่า ๓ แสน คราวนี้เป็นคราวที่ยิ่งใหญ่มากที่เราช่วยชาติบ้านเมืองทั้งประเทศของเรา ต่อไปก็จะลดลงตามสัดส่วน

คราวนี้เป็นคราวที่ยิ่งใหญ่ เพราะเนื่องมาจากกฐินของชาติเรา ในคนจำนวน ๖๒ ล้านคน เป็นกฐินกองใหญ่ขึ้นมาตั้งที่วัดป่าบ้านตาด ผลรายได้จึงให้สมตุลกัน ที่ได้มาที่จะเข้าคลังหลวงคราวนี้ต้องให้ได้ ๑,๐๓๗ กิโล ต่ำกว่านั้นไม่เหมาะ ให้ได้เป็นพักๆ อย่างนี้ เพราะอันนี้เหตุผลต้นปลายสมตุลกันแล้ว กฐินของคนทั้งชาติทำไมจะไม่ได้ทองคำน้ำหนัก ๑,๐๓๗ กิโล ต้องได้วางั้นเลย หลวงตาบวญ์กล้าหาญแทนพี่น้องทั้งหลาย เพราะพี่น้อง

ทั้งหลายพาให้กล้าหาญ เข้าใจใหม่ ตั้งแต่ดำเนินมาไม่เห็นบกพร่องเลยตลอดมา เราก็คงได้พูดอนุโมทนาสาธุการกับพี่น้องทั้งหลายตลอดมา

ตั้งแต่เริ่มพาพี่น้องทั้งหลายก้าวเดิน เดินเรื่อย ๆ ๆ ว่าอะไรเป็นอันนั้น ๆ มาไม่เคยขาดตกบกพร่องตลอดมาจนกระทั่งบัดนี้ มีตั้งแต่ความสมบูรณ์พูนผลเรื่อยมา เป็นที่ภาคภูมิใจสำหรับผู้นำ เพิ่มกำลังใจมากมายจากบรรดาพี่น้องทั้งหลาย เพราะฉะนั้นคราวนี้จึงเป็นคราวที่ยิ่งใหญ่ จึงพาพี่น้องทั้งหลายเด็ด เอาเด็ดนะคราวนี้ ให้ได้น้ำหนักทองคำ ๑,๐๓๗ กิโล นี่เป็นที่ว่ายิ่งใหญ่ที่สุดแล้วในการมอบทองคำทุก ๆ ครั้งผ่านมา และผ่านไปก็จะได้เป็นอย่างนี้อีก เราแน่ใจว่าจะไม่เป็น จะค่อยลดลงตามสัดส่วนตามเหตุผลของมัน คราวนี้เป็นคราวที่เหมาะสมกับกฐินของคนทั้งชาติ ควรจะได้ทองคำน้ำหนักตามจำนวนที่กำหนดไว้ คือ ๑,๐๓๗ กิโล กรุณาพี่น้องทั้งหลายทราบตามนี้

เอาให้ยิ่งใหญ่แห่งชาติไทยของเรา ให้เมืองนอกเมืองนาทุกคนเขามีหูมีตามีใจ ให้เขาได้มองมาดูเมืองไทยเรา ซึ่งไม่ใช่เมืองเศรษฐี เป็นเมืองทุกข์ตะเข้ญใจเรื่อยมาอย่างนี้ แต่เวลาประกาศความรักชาติ ความเสียสละ หรือกำลังวังชาฤทธาศักดานุภาพทุกอย่างของเมืองไทยแสดงขึ้น จะแสดงขึ้นในทองคำจำนวนน้ำหนัก ๑๐ ตัน และดอลลาร์ ๑๐ ล้านนี้ แล จะเป็นเครื่องประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั้งภายนอกภายใน เพราะฉะนั้นเราจึงเอาให้เต็มเหนี่ยวคราวนี้ อย่าให้ขาด

ทุกคน ๆ มีมากมีน้อยก็ตามเถอะ กำลังใจเป็นสำคัญ เป็นเศรษฐีธรรมอยู่ในใจนั้นแหละดี เศรษฐีเงินอยู่ภายนอก ถ้าธรรมไม่เข้าแทรกเศรษฐีเงินก็ไม่ค่อยมีความหมาย ถ้าธรรมเข้าแทรกปั๊บเศรษฐีเงินเป็นเศรษฐีเงินด้วย เป็นเศรษฐีธรรมด้วยอยู่ในนั้น ถ้ามีแต่เงินอย่างเดียว เศรษฐีเงินนั้นจมได้ง่าย ๆ ผู้เป็นเศรษฐีธรรมไม่จม ถึงจะไม่มีอะไรก็ตามหัวใจเต็มตื่นไปด้วยอรรถธรรม ไปไหนไปเถอะกว้างขวาง ไม่มีจนตรอกจนมุม คนผู้มีบุญมีกุศลมีธรรมภายในใจไปไหนไม่จนตรอกจนมุม ไม่ว่าหลับตื่นลืมตาไม่วิตกวิจารณ์ ไม่มีเงินสักสตางค์ก็ไม่ตกใจ เพราะหัวใจเราเต็มตื่นด้วยอรรถด้วยธรรมซึ่งเป็นของเลิศเลอกว่าสิ่งทั้งหลายเหล่านี้แล้ว เราให้ได้ ที่เหมาะสมก็ให้ได้ทั้งสองนั้นแหละ

เรามีมากมีน้อยแบ่งสันปันส่วน แบ่งกินแบ่งทาน นี่คือทางของศาสดาทางพันทุกซ์ ไม่ได้มีแต่ของเรายึดมากินเฉย ๆ กินแล้วตายจมไปเลย ผู้มีธรรมในใจนี้ ท่านไม่ได้กล่าวไว้ว่า ผู้มีธรรมในใจ ผู้ทำบุญให้ทานมากมาย ตายแล้วไปเป็นความลุ่มจม เราไม่เคยเห็น ถึงจะจมก็ตาม อย่างอนาถบิดนทกเศรษฐีให้ทานกับพระพุทธเจ้าจนจะหมดเนื้อหมดตัว ชาวบ้านชาวเมืองเขาเป็นห่วงเป็นใยเขามาว่าให้ ทางนั้นไม่ถอย ๆ ให้ทานไม่ถอย จึงเรียกว่า

อนาถบิณฑิก อนาถา คือว่าเศรษฐีคนนี้ทานจนเป็นอนาถา อนาถบิณฑิกเศรษฐีให้ทานทุกอย่าง ตกลงในศีลในธรรมในศาสนาทั้งนั้น จนประชาชนทั้งหลายเขาเป็นห่วงเป็นใยมาขอร้องให้ผ่อน ไม่ผ่อน ๆ ว่าจั้นเลย

ซัดไป ๆ เกิดดลบันดาลเงินไม่ทราบมาจากทิศไหนแดนฟ้าอากาศมา ก็เลยเป็นมหาเศรษฐีขึ้นด้วยการให้ทาน ที่เขว่าท่านเป็นอนาถะ เห็นไหมบุญ ฤทธิ์ของบุญ ที่แรกเป็นอนาถาจนชาวบ้านเขาเป็นห่วงเป็นใย ฟาดที่สองมานี้เป็นเศรษฐีปิดท้ายเลย เข้าใจไหมละ อนาถบิณฑิกะ เป็นอนาถาตอนต้น อำนาจแห่งทานดลบันดาลนี้ฟาดเป็น อนาถบิณฑิกเศรษฐี ขึ้นท้ายเลย (สารุ) นี้ละให้ฟังเอาเป็นตัวอย่าง นี่เป็นอุปถัมภ์อุปถุฎฐากของพระพุทธเจ้าเรื่อยมา เพราะฉะนั้นจึงว่าการทำบุญให้ทาน เรื่อย ๆ ไปกลัวเลยว่าจะลุ่มจะจมไม่จม เอ้าให้มันจมไปเถอะ มันไม่จมแหละ

วันที่ ๓๐ รวมทองคำเข้านี้ได้ ๒๑ กิโล ๘ บาท ๖๔ สตางค์ (สารุ) เอาละที่นี้เราจะได้ให้พร

ชมการถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาทุกวัน ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th